

6.1 Meninė teksto kalba

1. Perskaitykite tekstą. Išrašykite ir paaiškinkite nežinomus žodžius, atkreipkite dėmesį į vaizdingus veiksmažodžius.

2. Pabraukite ir nurašykite palyginimus, raštu paaiškinkite jų reikšmes.

Aistė stovėjo vartuose, Algis žaidė gynėju, o Šarūnas su Mindaugu buvo puolėjai, pirmiausia, žinoma, gerokai pasipūškinę ežere ir taip sušalę, kad lūpos net pamėlo, ir oda pašiorpo lyg nupeštos žąsies. Reikėjo sušilti, o kas kitas taip sušildys, kaip futbolas. Vikriai sumetė į dvi krūveles viršutinius rūbus. Tos krūvelės žymėjo, kad būtent čia yra vartų „virpstai“. Aistė lyg tikra kieliukė šokinėjo tarp tų „virpstų“, nebijodama pulti žaidėjams po kojom arba, paimdama kamuolį iš tolimo kampo, kristi kaip akmuo ant žemės. Tiesa, ta žemė buvo baltas ir švarus ežero pakrantės smėlis. Šarūnas su Mindaugu vartus puolė plačiu frontu, vikriai perduodami vienas kitam kamuolį. Algis gynė vartus.

<...>

Berniukas artėjo prie autobuso stotelės, švilpaudamas lyg tikras varnėnas. O aplinkui bujojo vasara. Jos buvo pilni laukai, medžiai, pakelės... Plaukė pražydę rugiai, putodama virto iš pagriovių tanki žolė. Jau šienavo. Po pievas tarškėjo kertamosios, o ten, kur jų aštrūs dantys negalėjo pasiekti žolės, stovėjo vienmarškiniai vyrai ir mojavo dalgiais. Oras buvo prisisunkęs apvytusios žolės kvapo.

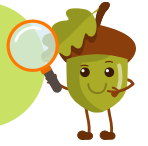
Šarūnas glostė akimis pievas, ir dabar jam atrodė, kad gerai, galbūt, net labai gerai, jog kelionė į tolimus kraštus atsidėjo. Tai, žinoma, Bocui ačiū. Laiku sužinojo ežero paslaptį. Ir kas galėjo tikėtis, kad atsiras tokio įdomaus darbo čia, gimtinėje? Čia, kur auga dideli lyg jūrinių laivų burės medžiai, vilnija lyg okeanas rugiai, o vienmarškiniai vyrai, vakare pakabinę dalgius, ateina prie ežero ir maudosi, prunkšdami lyg tikri darbiniai arkliai. Ir visai jie neįtaria, kokią paslaptį saugo ežeras...

Iš Vlado Dautarto kn. „Žydrieji Jungos“

Nauji, neaiškūs žodžiai ir posakiai:

6.1 Meninė teksto kalba

Palyginimai:

3. Apžiūrėkite ir aptarkite nuotrauką. Remdamiesi ja, užrašykite palyginimų.

6.1 Meninė teksto kalba

Vienišas kelias

Dangumi nuplaukia
Debesų būrelis.
Po dangum vingiuoja
Vienas baltas kelias.

O ant šito kelio
Liepos lietūs šoka.
Tūkstančiai lašelių
Linksminas kaip moka.

Prie to kelio želia
Žolynėlių siena.
Kalbas tarp savęs jis
Apie kelią – vieną...

Ak, šioj žemėj niekas
Vienišas nelieka.
Vien tik kelias... Liūdnas
Šito kelio miegas...

Valdemaras Kukulas

1. Raiškiai perskaitykite tekstą, nurašykite nežinomus žodžius ir paaiškinkite. Atkreipkite dėmesį į vaizdingus posakius.

2. Skirtingomis spalvomis pabraukite epitetus, metaforas, palyginimą, personifikaciją. Aptarkite šias meninės raiškos priemones.

3. Kokia pagrindinė eilėraščio mintis? Kodėl taip manote?

4. Remdamiesi eilėraščiu papildykite iliustraciją.

Nauji, neaiškūs žodžiai ir posakiai:
